հայութեամբ հոյակապն Կաֆա որով և եկեղեցիք դարցել են բոյն ղզկանց և բուէճից։

Սակայն աւերակն ևս Կաֆա, միշտ սիրային անկիւն մի գրաւած է հայ անեցի գաղթականաց սըրտերուն մէջ, և մինչև ցայսօր քաղցրալուր կը հնչէ այն անունը հայ ականջաց։ Անցեալ դարու մի հայ գրիչ պանծանօք կը գրէ։

« Կաֆա քաղաք ծովահայեաց, Եկեղեցիքը զարդարուած »։

Արդեօք ազգիս կրած բազմապատիկ վիշտերն են, այս քաղաքիս մէջ այդ սիրոյ զգացման շարժառիթը, թէ բիւրաւոր նահատակաց արեան գետերը, որք ողողած են քաղաքիս հողն և գետին։

Որպէս և իսկ Թէոդոսիա քաղաքը յընթացս հարիւրաւոր տարիներու, բիւրաւոր ազգայնոց գործունէութեան ասպարէզ եղած է, և կ'արժէ ազգայնոց այս քաղաքին հին և նոր պատմութեան[1] ծանօթ լինել։

1. Որպէս զի ամէն տողի չհարկադրիմք ծանօթութիւնք յաւելուլ, կը կանխեմք զրուցել, որ առաջիկայ պատմական յօդուած քաղել եմք գլխաւորաբար յիշեալ աղբիւրներէ։

Յիլոգիաբան։ Ողեսայի հնագէտ ընկերութեան, ի ռուս լեզու։ Պոգոնոնին Կոլբաց ալեքսիէ Փիլիպ. Bruun. կաճառորդ գիտութեանց, ակադեմեային Ս. Պետրբուրգի, 'ի Գաղղ. լեզու։ Անտիպ Պոգոնոնին Թէոդոսիոյ Փ. Լազորիոյ. ի գաղղ. լեզու։

Ազգային աղբիւրք. Ճոնոպոբհորդոնին է Լիհ Վ. Հ. Մինասայ Բժշկեան, և այլ անտիպ յիշատակարանք։